НОВА ЗОРА

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО

www.zora-news.com
София
Година XXVII
(XXXV)
Вторник,
30 юли 2024 г.
брой 30
Цена 2 лв.

ВЕСТНИК „НОВА ЗОРА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА В. „ЗОРА“, ИЗЛИЗАЛ ОТ 14 МАЙ 1990 Г. ДО 16 ЮЛИ 1996 Г.

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини!“

НИЩО НЕ Е ЗАБРАВЕНО И НИКОЙ НЕ Е ЗАБРАВЕН

Минчо МИНЧЕВ, председател на ПП „Нова Зора“

Обстоятелствата и тревогата на моите другари ме заставиха да напиша този текст, предхождащ събора на Бузлуджа и ден преди него обявеното и възприемано като епохално събиране в Стара Загора, с което се поставяло началото на обединението на т. нар. леви сили или на **онези, които се представят за такива**. И понеже само писаното слово не гори, а все още пламтят не само горите край Воден, Отец Паисиево и Беклемето, а одимен от взривове и пожари е и Елин Пелин, човек не може да се отърве от мислите, че България е в беда, че все трябва да има и една богохранима идея за нейното бъдеще. Надвисналите смрачени хоризонти буквално засягат всички ни: **и приятели и съмишленици, и партньори, и довчерашни врагове дори.** Да се мълчи в такива мигове или да си тананика човек *„Все хорошо, прекрасная маркиза“*, когато догарят **мечти и хати, и замъци, и складове, и конюшни дори, значи да не те еня, че и този път, както е казал нашенецът**, *„Пак отиде конят в ряката“*. **И ще бъде прав, защото неведнъж е бил лъган. И неведнъж реката на последните 35 години е отнасяла негови непрежалими загуби.** Не си струва да припомняме драмата на чужди крале, които са предлагали и „половина царство за кон“, **защото вероятността да загубим България днес е колкото Ричард Трети да загуби короната си.**

На стр. 2

Кой разплака българската земя и нейните вечни пазители

Неадекватните решения за управление на почвените и поземлените ресурси в България

В епохата на т. нар. глобално затопляне все по-хищническото използване на природните ресурси и свръхпроизводството на развитите страни **населението на земята** все по-настоятелно изпитва недостиг на храни, вода, чист въздух и енергия. Нарушавайки естествения ход на природата и натоварвайки почвените и поземлени ресурси, **населението през последните 40-50 години консумира повече храна и други продукти, отколкото произвежда**. Нарастването му, което през 2024 година достигна **8 млрд. души**, ще продължи да бъде основният фактор за увеличеното търсене на храна. **По данни на ООН и ФАО 10% от населението живее в хронически глад**. Същевременно **19% от храната се изхвърля**! И това е само един от парадоксите на т. нар. демократичен капитализъм!

Днес светът за първи път е

Проф. д-р Методи ТЕОХАРОВ

изправен пред **продоволствена, икономическа и мигрантска криза**. Някои учени считат, че за да се справим с глада е нужна *втора „зелена революция“* на съвременните познания за гените и генното модифициране на културите, но съществуват и съмнения, че продоволственият проблем няма да бъде решен чрез този модел.

Почвата със своето найценно качество – плодородието, и земята със своето незаменимо качество – продуктивността, са основните средства и фактори, които могат да произвеждат устойчиво необходимата продукция за изхранване на населението. При рационалното им ползване и натоварване те компенсират загубите от деградационните процеси (в природата и обществата), причинени от сушата и климатичните въздействия. Ето защо **науката е призвана да изучава процесите, които протичат в природата и обществото, и да предлага конкретни решения.**

АГРАРНАТА, В ЧАСТНОСТ ПОЧВЕНАТА НАУКА,

е задължена да следи и изучава процесите във вътрешен и външен план, да ги анализира и да съдейства в решаването на големите социални предизвикателства. В тази връзка европейската програма *„Хоризонт 2020“* включва и следните приоритети: **устойчиво земеделие, безопасност на храните, здраве, технологии и биоикономика, демографски промени, чиста ефективна енергия, климатични промени, ресурсна ефективност и суровини, приобщаващи иновативни и сигурни общества и други**. От посочените социални предизвикателства не съществува проблем, който да не може да се реши от човека и неговите високи професионални качества.

На стр. 4

ISSN 1310-8492

30

НИЩО НЕ Е ЗАБРАВЕНО...

От стр. 1

За 35 години ни повече, ни по-малко бе изпепелена надеждата на народа ни за справедливост. Все още е жив обаче импулсът на една жадувана негова мечта, която трябва да бъде високоотговорна цел на онези, които късат ризите си и се кълнат в любов към България **– нова социална държава, с нов обществен договор, с нови социални ангажименти и нови национални отговорности в името бъдещето и Отечеството.**

Тази мечта, тази надежда и цел не е нищо друго освен концентрираният израз на главната политическа задача, която стои пред обществото: обединението на хората на социалната кауза и патриотизма; обединението на енергията, волята и болката на българските социалисти и патриоти, които заедно съпреживяха всяка пропусната възможност за съхранение на българщината, за възраждане и просперитет на България, изгубена в битката с историческото безвремие. Само в обединението на всички, които строиха и недостроиха онази България, която, уви, вече я няма, само в съюза на всички, за които България бе връх, небе и болка, дом, свяст и място за вечен упокой, и тези чувства са все още живи, сиреч само в единението, което прави силата, наречена социална и национална държава, ние в *„Нова Зора“* виждаме смисъла на нашата политическа борба.

Всяка друга форма извън формулата за концентрация на националната воля и енергия в неотменим съюз за единен народен фронт на спасението, не би била тържество на мъдростта, а път и посока, които водят към пропаст и гибел.

Днес за всеки честен човек, за всеки непредубеден наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, са видими и обясними непримиримата ярост към всеки опит да бъдат разхлабени и умъртвяващата примка, и безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа. Всеки опит да бъде потърсен и намерен брод в хаоса на безнадеждността, да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и надеждата среща единствено истеричната ярост на страха от възмездие за всички гузни грешници и ненаказани до днес крадливци и предатели.

Но и това не е всичко. Днес, каквото и да говорим, България преживява неповторим в своята история период. Макар и да е лоялен член на ЕС и НАТО, Родината ни няма нито верни приятели, нито надеждни съюзници. Народът на България измира с незапомнени темпове в нашата над 1300-годишна история. Само държавата Лесото в Африка ни изпреварва по този печален показател. Политическият елит вече 35 години управлява на акорд, но и камъкът, казват, има душа, а какво да кажем за народа! Имотният слой на обществото не се замисля за неговия хал, което значи, че не съобразява, че без народ и държава той ще бъде само лека закуска за транснационалните акули. Армия, служби, индустрия, здравеопазване,

наука, образование, железници и пр., и пр., всичко е инвалидизирано, едва крета и е на доизживяване.

Мизерията, болестите, безнадеждността са всекидневие за огромна част от народа, а ограбената национална енергия на можещите и знаещите, останали без хляб и поминък, пребивава зад граница. Безхаберието и отсъствието на всякакъв ориентир в обществото за трезва оценка на реалностите и бъдещите изпитания и заплахи е само допълнителен указател за тревога.

Това не е алармизъм. Това е опит да споделя открито позицията на ПП *„Нова Зора“* за пагубната скоротечност на онези процеси, които остават сякаш загърбени от дребнотемието и теснопартийните занимания с уставни поправки, козни и решения.

„Нова Зора” бе коалиционен партньор на БСП и по неизвестни и до днес причини вече не е. Не се оплакваме от това. Според силите си в настоящия момент със своята дейност продължаваме да утвърждаваме двете основни задачи на днешния български ден: спасяване на народа ни от физическо изтребление и съхраняване на неговата държава България, както и нейната териториалната цялост. Как го правим ли? Чрез единствения все още възможен начин. Не отстъпваме от принципите на правдата и истината независимо от все по-плътните блокади за вестника, който 35 години вече се опитва да отваря очите на народа, както е проплакал навремето Дядо Славейков. На политкоректния език на европейските бюрократи споменатите две задачи могат да бъдат изразени и по-усукано и по-приемливо, но сме щастливи да отбележим, че за народа на България отдавна вече е ясно, че трябва час по-скоро да бъде отхвърлен този геноциден модел на изтребление, обвит в шоколадовата глазура на евробюрократичното говорене и пагубното неолиберално двуличие; да бъдат назовани отговорно и ясно заплахите за живота му и за живота на неговото Отечество.

Никакви евроатлантически ценности не могат да стоплят българина днес, камо ли пък някакъв *„нов цивилизационен избор“*! Народът ни иска справедливост и равнопоставеност; иска работа и хляб; иска политически водачи, които не само на думи мислят за него; иска справедливост и равенство пред закона; иска България да бъде дом за децата му; иска тази земя, отредена ни от Бог за земя на българите, да остане земя и за неговите внуци, и за внуците на неговите внуци. Иска да знае и истината как например делегатите, които е изпратил в Европейския парламент, са защитавали тази земя и народа й на конференции, на които еврокомисари са чели доклади на тема *„България след българите”*. И защо са мълчали и още мълчат институциите и властта по такива жизненоважни въпроси на бъдещето, което ни се готви? Ето това е цивилизационният избор на българина.

Ако не се обърнем с лице към въжделенията на народа ни, ако не успокоим страховете му, ако не потърсим в хаоса на днешното историческо безвремие, пътя към нови хоризонти, към стари, проверени от историята приятелства, той няма да ни повярва и никога няма да ни подкрепи. С каквито и ляво-десни и дясно-леви обещания да бъде залъгван, той отдавна е наясно с хаоса и безпътицата, в които бе набутана България. И няма никога да повярва и няма никога да подкрепи никого въпреки своята удивляваща способност да прощава, да забравя и злини, и грабежи, и предателства.

Мисля, че няма да бъде честно, ако именно днес, преди поредния опит за обединение на хората на социалната кауза и патриотизма бъде премълчано огорчението на хилядите членове и симпатизанти на *ПП „Нова Зора”*, на читателите на едноименния вестник, на хората, пред чийто съд и преценка стоим вече 35 години. Иде реч за непремерените оценки и изявления на фактори и личности в БСП по отношение идейните позиции на *ПП „Нова Зора”* и нейните приносни възможности. През годините ние никога не бяхме *„въображаем съюзник”* на БСП. Напротив, ние със сърце и душа, открито и честно помагахме. И не е мястото сега да изреждам случаите на решителна помощ, за която има свидетели и свидетелства. Ние възприемахме окриляващата идея *„Да върнем България на хората”* и работихме честно за тази идея. Намирахме, че тя се родее с потвърдената от три поредни конгреса генерална политическа задача на *ПП „Нова Зора”* – изграждането на Единен народен фронт; обединяването на всички патриоти и всички хора на социалната кауза. В този смисъл напълно осъзнато и естествено приемахме да бъдем рамо до рамо с хилядите обикновени труженици, членове и симпатизанти на партиите, много от които днес вече, слава Богу, се обявяват за единение. Ние търсихме и невинаги намирахме ответност и честно отношение, но залагахме на любовта към Отечеството, която би трябвало да ни свързва; на преклонението пред социалистическия идеал, пред социалистическото минало на България, пред паметта на героите и мъчениците на антифашистката борба, които огромната част от народа ни никога не си позволи да постави в килера на злостната политическа конюнктура и безпринципния всеяден прагматизъм. Да, не се срамуваме, че членовете на *ПП „Нова Зора”* имат честта да бъдат интегрална част от тези идеи и от този народ; че въпреки усилията да бъдат неглижирани, те вървят през историята и българската съдба с гордо вдигната глава, съхранили отговорността за огромния морален капитал на историята, който пренасят понякога заради и вместо много от т. нар. наши партньори и съюзници.

За разлика от БСП ние не сме наследявали нито организационни структури, нито историческата инерция на един вековен социален идеал. Родихме се в зноя на изпитанията на българската нация и държава, във времето на жестока проверка на идеята за справедливост и светло бъдеще. Ние не бяхме продукт на политическо инженерство, зад нас не стояха и не стоят банки, централи, фирми и корпорации. И причината е еднаединствена: ние сме партия на дългата политическа воля, макар да нямаме зад гърба си над 130 години организационен живот. Ние не сме пропилявали ни майчин труд, ни бащино имане. Да, малки сме, но обясненията за това са известни, когато става дума за национална воля и национален интерес, най-важните фактори нямат желанието да пораснем. И въпреки това сме ядрени. *„Единство, православие, Отечество”* и *“България над всичко”* бяха и остават нашите ориентири. И с тухлите на тази алхимическа сплав от мъдрост, духовност, традиция и патриотизъм, осенени от сенките на велики предци, ние се стремихме и се стремим да изграждаме новите български убежища в мрака на модерното людоедство, на новото издание на

Страхил АНГЕЛОВ

Съдбата на България

Идва нов ден, господа! Обирайте си крушите!

Силният човек в Европа в момента се казва Виктор Орбан и днес той вече пише история, а *„великият“* Джо Байдън заяви, че *„е горд“* да бъде първата *„чернокожа жена на длъжност при чернокож президент“* по повод националния празник на САЩ! Има разлика, нали? Свободолюбивият унгарски народ има пълното основание да се държи със самочувствие и да гледа на французи и германци със снизхождение и с леко пренебрежение. Унгария е средноевропейска държава с площ 93 000 кв. км и население малко под 10 милиона души.

От тази гледна точка тя много прилича на България. Също като нас унгарците членуваха в СИВ и Варшавския договор, после и те имаха *„преход“* и ето ги днес с Орбан начело – една от най-уважаваните и популярни държави в света!

Орбан отиде в Москва и проведе тричасова среща с Путин!

Преди дни кацна в Киев и каза на Зеленски буквално следното: *„Ти беше дотук! Спирай огъня и сядай да преговаряш, но не с Урсула и разни провалени загубили изборите в собствените си държави политици, а с когото трябва“*. **Гордият унгарец показа на редица европейски пишман лидери, в това число и на тукашните дегенерати, как се прави политика и висша дипломация и то на световно ниво.**

След предстоящата почти сигурна победа на Тръмп в САЩ през ноември Будапеща ще бъде новата столица на Европа.

Имайки предвид близостта на Тръмп с Орбан, предстои залез на авторитета на брюкселското чиновничество и възстановяване на австро-унгарската сфера на влияние, но този път с център Унгария. Това са новите реалности и с тях всички ще се съобразяват.

Европа ще се управлява от САЩ, Великобритания и Русия, а довереният им човек на стария континент се казва Виктор Орбан. Унгарецът ни най-малко не се интересува от това, че Урсула щяла да му наложи глоби или че ще му спрат еврофондовете.

Близък е и се с полза с доверието на Ватикана, Тръмп, Си, Путин и Ердоган, а това е достатъчна гаранция, че Унгария няма как да бъде подложена на финансово-икономически натиск от фалирали във всяко едно отношение чиновници, за които никой никога не е гласувал.

След вчерашния изборен погром за консерваторите във Великобритания и след победата на Льо Пен във Франция преди седмица вече е пределно ясно, че тези политици, които запалиха войната в Украйна и вече я загубиха, ще изчезнат от сцената, просто ще бъдат пометени.

От Байдън, който е убеден, че е чернокожа жена, Шолц, Макрон, Сунак и служителката на Сорос Урсула няма да остане и помен. И докато свободна Унгария, която пое председателството на ЕС преди дни и лидера на унгарския народ Виктор Орбан решава съдбата на Европа, нас ни управляват професионални блюдолизци и нагли крадци. Хора, които никой не уважава, наведени безгръбначни слуги, с които никой не се среща и не иска мнението им.

Вече даже и македонците ни се подиграват и ни държат остър тон, а счетоводителят Главчев отиде да се оплаче на Урсула в Брюксел, и то с половин уста в някоя от почивките. **В момент, в който се решава съдбата на Европа, тук ни занимават със скандалите между Доган и Пеевски и драмите на Марков и Михайлов – това е дневният ред на родния политически *„елит“* и на т. нар.** *„журналисти“ и „общественици“.*

Вчера в Астана на срещата на **ШОС (Шанхайска организация за сътрудничество)** турският президент **Ердоган** проведе едночасова среща с **Путин** и след нея заяви, че това повече не може да продължава и ескалацията ще бъде избегната!

Путин и Ердоган ще решават съдбата на Черно море, а не Байдън, Денков, Борисов или Пеевски, които очакват „пълна победа“ на Украйна и са готови да дадат и това, което България няма, за да получат одобрението на „началниците“!

Само фанатизираният евроатлантик Пеевски още не е разбрал, че всичко с Украйна приключи и много скоро Русия няма да бъде наричана *„враг“* в Европа и САЩ и продължава да бръщолеви небивалици всеки божи ден.

Новините от Източния фронт са лоши за родните славоукраинци и подлоги на Демократическата партия на САЩ и нейните куратори, които вече изоставят Байдън и Соросовия социлано-политически инженеринг.

Войната ще приключи с пълна капитулация на киевското прокси на американската дълбока държава, а нейните подпалвачи, които докараха редица отрасли в Европа до банкрут и са отговорни за смъртта на повече от половин милион души, ще трябва да отговарят за действията си. Тези, които щяха да съдят Путин, сега сами ще седнат на подсъдимата скамейка, защото победителите не ги съдят и победените не пишат история!

Съдбата на България за пореден път ще се решава без участието ни и без никой да иска мнението ни, защото ние така или иначе нямаме такова.

Политиците ни са просто ретранслатори на чужда визия и гледна точка, нямащи нищо общо с интересите на българския народ. Те отдавна продадоха националния суверенитет на Родината ни за собственото си политическо оцеляване и няма как да са субект в процесите, които текат в момента – чисто и просто са свидетели по делото и ще опитат да се нагаждат според връхлитащите ги реалности.

Идва нов ден господа! Обирайте си крушите и се скрийте в миша дупка, защото освен некадърници сте и престъпници! Вие сте позор за България и българския народ!

НИЩО НЕ Е ЗАБРАВЕНО...

една много по-перфидна инквизиция, сред схоластиката на която живеем. И сме горди, че нищо даром не сме получили и безразсъдно нищо не сме пропилели.

Днес отровният връх на пиката на мракобесието е насочен както винаги към топлото сърце на правдата и истината. И отровата е стара като тайната на всяко отровителсто – шаблонен, див и варварски антикомунизъм, безчестие и една гърмяща смес от лъжи и полуистини. И ние в *ПП „Нова Зора”* сме давали и даваме своя решителен отпор на тези манипулации, на този път заникъде. Но вместо противоотрова и помощ, но вместо другарство и идейна близост, най-често ни застигат по пътя себичните стрели на късогледата лична неприязън и отмъстителност. Не сме се молили за коректност до днес. За милост – още по-малко. Не се молим и сега. Търпели сме, за да няма раздори. Но бихме казали с думите на историята – това е политическо късогледство. Такова отношение е не просто вредителство. То е по-лошо от престъпление. То е грешка! И бихме добавили от свое име: не се страхуваме, че себичните стрели на такова политическо късогледство и двуличие ни застигат. Страхуваме се единствено да не заразят кръвта ни с дяволската нечист от мазни бакалски тефтери, сметкаджийство и неискреност. И да станем и ние като тези, които стрелят в доверчивия гръб на народа ни.

Няма нищо по-благородно и по-необходимо в тези съдбовни времена от всеки честен опит да се способства за концентрацията на макар и остатъчната национална енергия. Защото няма и не може да им друг спасителен за народа ни път освен единението с неговата воля. Не е откритие, но България е за всички нас; и за внуците на нашите внуци! И ще остане за всички ни, завинаги земя за дом, хляб и гроб.

Пожелаваме успех в това навременно начинание в Стара Загора. Посоката е вярна, остава мъдро и честно да бъде осъществено народополезното дело.

„Нова Зора“ като един свидетел на историята обаче има за какво да се тревожи. Единният народен фронт, който е изначално наша идея в новите времена, е отговорно и трудно осъществимо дело. Към него не бива да се подхожда иначе, освен с чисти помисли и открито сърце. Народът много пъти е лъган и вече не вярва на спасители, особено ако те са предрешени и не са проверени патриоти не в думите, а в делата. През 2005 г. Национално обединение *„Атака“*, не партията, която открадна името и похити идеята за единение, постигна пробив в очертаващия се още тогава национален погром в живота на народа ни.

Нескромно е, но ще припомня, че вестник *„Нова Зора“* и политически кръг *„Зора“*, създаден от него, бяха авторът и генераторът на идеята и на целите на Националното обединение *„Атака“*. За тази идея години преди това бяха работили всеотдайно такива хора като академиците Николай Хайтов и Георги Близнаков, професорите Евгений Гиндев и Чавдар Добрев, посланиците Христо Малеев и Венко Мечков, писатели като Венцеслав Начев и редица други, които вече са в един по-добър свят. Много пъти съм го писал и казвал, но ще го повторя и сега: тогава ние допуснахме много съществена грешка – доверихме се на думите и пренебрегнахме делата на сонм новоогласени патриоти. Не че ги бяхме забравили какви са ги вършили, но нали трябва да се вярва все пак във възможното преосмисляне на грешки и позиции, както и в доброто, което човек носи изначално в себе си. Така обаче подведохме народа, който ни беше повярвал, и в последвалите срамни сцени и събития и бе посят горчивия бурен на недоверието и съмнението, че и патриотите не са стока. За чест на пишещия тези редове той, макар и със закъснение, прозря всичко, което щеше да последва, и сам се отказа да бъде народен представител. На определеното за него избираемо място в Стара Загора той изпрати Йордан Величков, небезизвестния треньор на лъвове с миши опашки като Петър Берон.

Уважаеми другари,

На нас в *„Нова Зора“* не са известни официалните мотиви, задето не получихме покана нито за първото събиране в София, нито за последващото на 26 юли в Стара Загора. Това не ни пречи обаче честно да ви пожелаем истински организационен успех. Дерзайте! Макар че никой не е успял до днес да примири огъня с водата и от простото аритметично действие на събиране на организации и личности да сътвори един истински идеен организъм. Оглеждайте се за най-гласовитите празнодумци и празноглавци, защото някои от тях непременно са били довчерашни яростни разединители, предрешени днес като апостоли на волята за единение. Укротете ги преди смесването на пепелта от огъня на горещата любов към Отечеството с мътната вода на користта и неискреността. От такава смес може да се роди само кал, която да омърси всяка благородна истина и всеки порив към светлина в душите на народа.

Казват, че политиката е изкуство на компромиса. Възможно е, но не и с онези, които предателски отвориха вратите на българската крепост. **Нищо не е забравено и никой не е забравен.**

Кой разплака българската земя и нейните вечни пазители

От стр. 1

Правилните решения, организация и управление на почвените, поземлените и човешките ресурси имат първостепенно значение за устойчивото развитие на селскостопанското производство. Историческият преглед показва, че тази триединна парадигма в определени моменти е ускорявала или забавяла развитието на човешките общества. Аграрната, респ. **почвената наука, е задължена да анализира и да оценява икономическите рискове от всякакво естество, да предлага иновативни технологии** за навременното им пресичане и преодоляване. При новите условия, за разлика от националните реалности, на международно равнище, тя се доказа като уважавана структура, включена е в европейските и световните институции и техните информационни системи и участва активно във формирането на научната политика за почвите и земята.

Досега в нашата страна управлението на почвените и поземлени ресурси винаги е било политически въпрос, пряко свързан с административните порядки на МЗХ. Именно **под ръководството на МЗХ бяха извършени поземлената и аграрната реформи**. След промените почвената наука винаги се е стремяла със свои кадри и разработки да подпомага тези реформи и процеси, като е давала конкретни предложения, препоръки и съвети за успешното прилагане на управленски, технологични и законодателни решения. Въпреки това единици са факторите в държавата, които се вслушват в нея. И това не е случайно.

В началото на промените учени **аграрикономисти и почвоведи проведоха проучвания за начина на възстановяване на земята, т. е. дали да бъде в реални или идеални граници**. Установи се, че **над 90 % от собствениците желаят тя да бъде възстановена в идеални граници**. Резултатите бяха оповестени навреме сред широката общественост от **проф. В. Мишев** и неговия екип. Въпреки това през 1991 г. **под давление на президента Желю Желев** бе приет Закон за собствеността и ползването на земеделските земи и на базата на него земята бе възстановена в реални граници. Известно е също, че **така не постъпи нито една страна от Централна и Източна Европа**. За да бъде хаосът още по-пълен, друг *„национален политик, държавник и реформатор“* наложи сбърканата и противоестествена за нашите условия Програма „Ран – Ът“, която предложи в нашата страна да има **два научноизследователски института – по растениевъдство и животновъдство. Програмата бе разработена от двама атлантически пратеници, които** *„да-доха своя принос“* **40 % от земята и територията на страната да стане демографска пустиня**, според анализи на учени от БАН. **Това са капитални грешки**, които съвсем не са случайни и които и днес забавят развитието на българското земеделие и аграрната ни икономика.

Друга необяснена случайност са **твърде непоследователните административни и законодателни решения бяха взети без съгласуване с науката относно изграждането на институционални организации за управлението на почвените и поземлени ресурси.** В началото на промените бе създадена **Национална почвена служба** по американски модел, която впоследствие бе трансформирана в **Изпълнителна агенция за почвени ресурси**. Същата беше закрита поради *„несправяне с националните задачи“* през 2011 г. с Постановление № 176, а дейностите ѝ бяха прехвърлени към **Института по почвознание** *„Н. Пушкаров“* с решение да бъде изградена нова структура и тя да бъде обезпечена с необходимите кадри. **Такава структура със съдействието на МЗХ не бе създадена. Напротив, кадрите последователно бяха съкращавани и пенсионирани.** Отговорни учени с минимални средства и кадри на **Почвения институт** и за сметка на други научни задачи и дейности **изградиха център за иновационна, научно-приложна и внедрителска дейност** въпреки забраната да се изгражда такъв! Почвената наука и научната общност още в начало на промените осъзнаха **необходимостта от комплексното и интегрирано управление на почвените и поземлените ресурси, както и вредата от наложената по необясними съображения политика.**

Екип под ръководството на **проф. Т. Бояджиев и моя милост препоръчахме на МЗХ да се създаде Държавна агенция за земята (по подобие на Комитета по земята към ЕК)**, която да обхване **всички дейности на управление на тези важни за икономиката ресурси (от запазване и повишаване на почвеното плодородие, почвения и агрохимически мониторинг до кадастъра и регулационните функции), които в момента се изпълняват от различни институции** и структури, а отсъства необходимата координация и съгласуваност между тях. Идеята неколкократно бе предлагана през изминалите близо 30 години и продължава да се поддържа, **вкл. и от учени от други научни организации.**

Най-голямата фотоволтаична централа в България - ФЕЦ "Верила" край село Крайници, община Дупница, е разположена на терен от над 1300 дка.

По-нататък науката в лицето на **проф. Т. Пандов (впоследствие Министър на МЗХ) подкрепи и предложи френския модел за стопанисване и управление на почвените и поземлени ресурси и изграждане на кооперативи (сдружения) в земеделието**, чиято дейност във Франция се ръководи от Национална асоциация за земеделско развитие и дружества за земеустройство и земеделско настаняване. Асоциацията осъществява връзката между държавната власт и земеделските кооперации при разработване на основните елементи на националната земеделска политика. А те са особено важни и отговорни: **изпълнение на научноизследователски програми; консултантско и информационно обслужване на земеделските стопани; програми за обучение на земеделските стопани и на специалистите от службите за разпространение на земеделска информация и пр.** Дружествата за земеустройство и земеделско настаняване имат за цел организацията на поземлените ресурси, настаняване на нови земеделски стопани и **намаляване размера на крупните ползватели** на земя. **Лично министърът на земеделието на Франция Анри Нале пристигна у нас, срещна се своя колега проф. Георги Танев и между много разисквани въпроси специално препоръча земята да не се декомасира, като отбеляза, че комасацията е постижение на българското земеделие, което Франция не е постигнала за 200 години.** Със съдействието на **МВнР на Франция Българската асоциация на франкофоните с председател Ив. Мицов и специално изпратени френски експерти беше разработен, преведен и публикуван един много важен документ с 26 раздела на 163 страници, обхващащ всички дейности за реформиране на българското. Негово заглавие** е *„Политика, организация и развитие на земеделието във Франция“*. **Френският модел беше подкрепен от тогавашното ръководство на земеделието с министър Кр. Трендафилов и редица учени, между които професорите Н. Тодоров, Б. Стоименов, М. Теохаров, Й. Костадинов, М. Боновска и др.** Много важни разработки по този модел направи **доц. Вуто Христов**. Той не само му даде широка гласност, но и ангажира редица държавни и обществени организации за неговото внедряване. За съжаление, и това не е странно, френският модел не получи необходимото одобрение. Така **дуализмът в земеделието – свръхразпокъсаност и свръхконцентрация на земята, се разви в пълна сила.**

Науката и чуждият опит не бяха използвани ефективно и последствията от това продължават да влияят негативно върху развитието на българското земеделие.

ГОЛЯМОТО РАЗДРОБЯВАНЕ НА ЗЕМЯТА

стана печалният и незаобиколим факт в нашето земеделие, а **Агенцията по кадастър** отчете, че **земята е разпокъсана на 19,5 млн. поземлени имоти с 2 млн. собственици, от които 700 хил. активно се занимават със земеделие**. Малко по-късно земеделският министър Нихат Кабил отчете, че в районните съдилища са заведени над **340 хил. искови молби**, които се придвижват в различните етажи на съдебната система. Конституционният съдия **Георги Марков заяви, че те са 500 хиляди**! Тези решения и процеси поставиха **началото на организирания хаос** в поземлената и аграрна реформа в страната, на влошаване на поземлените отношения и демографската криза. За зла участ **през 1992 г. бе приет от правителството на Ф. Димитров Закон за ликвидационните съвети, какъвто не е прилаган в нито една страна в света.** Чрез него бяха закрити земеделските стопанства и те не можаха да прераснат в сдружения и собствениците да станат акционери чрез земята си и материално-техническата и производствена база, каквото бе предложението на редица учени и каквото решение взеха всички страни от Централна и Източна Европа. През 1999 г. НС отмени член 5, ал.1 и 2 от ЗАЗ, приет през 1996 г. Вместо фермерско, фамилно, органично (биологично) земеделие, чрез което може да се запази и повиши органичния въглерод в почвата, респ. почвеното плодородие, **мащабни размери придоби едрото, арендаторско монокултурно и интензивно земеделие**. Арендаторите на крупни земеделски земи не се интересуват от агроекологични подходи в производството, нито от почвеното органично вещество, което изтича в реките и в морето. Същевременно **промените в чл. 5 на ЗАЗ ускориха необратимо разрушителните процеси в българското село и предизвикаха демографска катастрофа. И не се намери институция, която да потърси отговорност за погрома.**

Развити европейски страни предложиха проверени решения от своята практика. С подкрепата на **Кралство Нидерландия** и правителствената му служба през периода **2006-2013 г. бяха разработени съвместни проекти** на два пилотни обекта за управление на почвите, земята и водите в условията на уедрено земеделие. **Почвеният институт през 2007 г. под патронажа на Селскостопанска академия** реагира навреме и проведе научно-практическа конференция под надслов *„Актуални проблеми на комасацията на земята в България“*. Материалите от конференцията бяха публикувани в отделен труд и предложени на съответните държавни институции. За чест на учените бе представена **цялостна концепция за агроекологичен подход за окрупняване на земята**. Съобразно агроекологичните и местните условия бяха препоръчани следните начини и форми на уедряване на земеползването: **1. Фундаментална (цялостна) комасация на едно землище в дадено селище; 2. Фундаментално-блокова (частична) комасация или окрупняване на земята на отделни блокове или част от землището; 3. Водно-стопанска (хидромелиоративна) комасация с цел запазване на напоителните системи; 4. Уедряване на земята чрез арендуване; 5. Уедряване на земята на данъчна основа; 6. Уедряване на земята чрез пазарни механизми; 7. Уедряване и комасация на земята в нарушени, замърсени и подлежащи на мелиориране територии. Посочени бяха и условията и изискванията, при които собствениците на земята ще решават тези въпроси.**

Въпреки усилията на учените и огромната работа закон за комасацията не бе приет. Остана да действа приетият в периода 1997-2001 г. от правителството на **Ив. Костов механизъм, изцяло подчинен на неолибералния подход** на земеползване. **Дребните и средните собственици и земеползователи** останаха незащитени и не бе опазено **почвеното плодородие**. Този подход позволи да се окрупнява, стопанисва и купува в неограничен размер земя и никой не помисли за последствията, които са твърде значими, непредвидими и в определена степен необратими. Създаде се незаобиколима реалност на опасен **дуализъм в земеделието: от една страна – свръхконцентрация на земя и свръхфинансиране на малък брой земеделски производители; от друга - свръхразпокъсаност и малко земя в голям брой производители. Данните показват, че 2,4 % от общия брой стопанства и фермери владеят 81,2 % от земята.**

Този факт обуслови ускорено развитие на демографските процеси, водещи до унищожаване на българското село; Развитие получиха монокултурното земеделие и спекулативните процеси при покупко-продажба на земя; Унищожени бяха хидромелиоративните и напоителните системи; Стимулирани бяха процесите на дехумификация и деградация и понижаване на почвеното плодородие. И не на последно място - непоправимо бяха влошени поземлените отношения.

Едва бе спасен растителният генофонд на България в Института по растителни генетични ресурси в Садово, събиран и съхраняван десетилетия

Всички тези неправилни решения доведоха до положение да бъде обработвана едва 60 % от използваната земя. ЕК по земеделие и развитие на селските райони и ЕП забелязаха тези наши грешки и съответно разработиха през 2017 г. специален доклад с много препоръки и приеха резолюция за изпълнение, в която България бе остро критикувана за лошо управление,опазване и защита на почвените и поземлените ресурси. Това добре, но по-справедливо щеше да бъде, ако в тази резолюция беше отделено място на водещия политически елит на Европа, който наложи убийствени за България квоти за отделните отрасли на селското стопанство и което стана причина за прилагането на ненаучни подходи от земеделските производители в практиката.

Непоследователните и допусканите през годините неправилни решения наложиха през 2015 г. МЗХ с **министър Десислава Танева** да нареди да се разработи чрез Адвокатско дружество **Кодекс за земята**, касаещ поземлените отношения. Служебният министър **проф. Хр. Бозуков** предаде на прокуратурата разработката, наречена от следващия министър **Р. Порожанов** *„боза“*. Поради незасегнати въпроси за собствеността на земята, за арендните отношения, за опазване на почвите, земята и земеделското имущество и за да се избегне наказателна процедура от ЕК… поради ограниченията за чужденци да закупуват земя и др., Кодексът бе преименуван последователно в **Закон за собствеността, поземлените отношения и опазване на земеделското имущество и Закон за земеделските земи**. Той бе внасян и два пъти бе връщан от парламента за актуализация. В края на 2019 г. Парламентът реши той отново да бъде доработван през 2020 г. , вече за четвърти път, като **Закон за земеползването**! Някой би казал, че лудост, а Полоний от „Хамлет“ би добавил: „Лудост, лудост, но има система!“ За сравнение - **правителството на Унгария изгради устойчиви поземлени отношения**, като създаде министерство по този въпрос. **Две десетилетия по-рано дори бе предложено от наша страна да се разработи цялостен Закон за селското стопанство**, какъвто има в много от развитите страни в света. Вместо закон МЗХ много по-късно, през 2014 г., разработи **Национална стратегия за устойчиво развитие на земеделието в България през периода 2014-2020 г., която, разбира се, така и не заработи**. Същата участ бе и за споменатия Кодекс, тъй като на практика **той запази статуквото на управление на земята и земеделието у нас**, а **поземлените отношения продължиха да се влошават**. Втората и третата версия на Кодекса, преименуван в Закон, премахнаха членовете и алинеите, които защитаваха поземлената собственост и опазването на почвеното плодородие. Това не е в полза на вечните пазители на българското село и неговата земя. **Законът не включваше радикални реформи и промени в аграрната политика на България и причината бе, че законодателите и политиците се опасяваха да не се засегнат интересите на крупните арендатори и собственици, превърнати в латифундистка класа. Така латиноамериканизирането на България бе напълно завършено.**

В годините на реформи изпълнителната власт се дистанцира от аграрната наука, респ. от почвената, а прилагането на неадекватни решения породи съмнение и недоверие от двете страни. Спрямо науката бяха приемани и изпълнявани определено незаслужено и необяснимо доста ирационални решения от МЗХ и МС. Това се отрази сериозно и на българското земеделие. **Науката е призвана да прави експерименти в полза на обществото и пагубно е за него, когато то прави експерименти с науката.** В началото на 2019 г. МОН призна и отчете, че **ССА е изостанала в научноизследователската си дейност и класацията поради постоянни реформи и трансформации**. Историческият преглед показва, че от 1961 г. до 1992 г., за период от 31 години, ССА се е ръководила от четирима председатели академици, а от 1992 до 2024 г., за период от 33 години, тя е ръководена от 13 председатели, между които 1 за 1 месец, друг – за 1 година. **Доц. Георги Костов, специалист по горско стопанство, искаше например да закрие растителния генофонд на България в Института по растителни генетични ресурси в Садово, събиран и съхраняван десетилетия. Той посегна и на останалия** в някои институти животински генофонд. Какво е истинското название на подобни намерения?! **Трети председател на ССА през 2018 г. разби научната структура на институтите и закри редица селскостопански издания**, да не говорим за онези председатели, които бяха назначавани за по няколко месеца от служебните правителства. И никой от тях не се запомни с принос към нормалността. **Средно на всеки 2,6 г. е имало смяна на ръководството.** С някои изключения, всеки идваше с обещания, а всъщност изпълняваше поръчения да разбива структурите на ССА. Аналогични процеси се развиха **и в почвената наука**. От 1948 до 1992 г., за период от 44 години, **тя е ръководена от 6 директори, а от 1992 до 2024 г., за период от 3 години – от 11 директори!**

Изводът е, че почвените, *поземлените и човешките ресурси остават основни и главни фактори за решаване на продоволствената сигурност на страната*. Последствията от ирационалните решения и управлението им през последните 35 години **ощетиха аграрната ни икономика** и се отразиха **крайно лошо** на ръста и авторитета на българското земеделие, респективно на социалното и жизненото равнище на хората в страната. **Настъпиха необратими демографски процеси,застрашаващи бъдещето на България като държава. Пазарът на наши селскостопански продукти изпадна в изолация на международните пазари.** Непродуктивните решения не бяха поправени с разработения Закон, касаещ поземлените отношения и **Националната стратегия за устойчиво развитие на земеделието за периода 2014-2020 г., където проблемите за почвените и поземлени ресурси отсъстват. В доклада на ЕК по земеделие и развитие на селските райони и в резолюцията на ЕП България е посочена на първо място като лош пример в управлението на почвените и поземлени ресурси**. Нашата страна като член на ЕС е включена в европейската и световна информационна почвена система. С погрешно направените реформи в почвената и като цяло в аграрната наука.

С приетите правителствени и законодателни решения, касаещи управлението и опазването на почвените и поземлени ресурси, се постигна немислимото: България от завиден пример на постижения в земеделието и в животновъдството да не е в състояние да задоволи потребностите на собственото си население. Вносът на зеленчуци представлява до 80% от необходимия обем, а на животинска продукция - малко повече. Това обрича на незавидно бъдеще народа ни, който бе лишен от продоволствен суверенитет. **Почвените и поземлените ресурси са вековно и национално богатство и превръщането им в незащитена и пустеещa територия е гибелно за нейните собственици, нашата държава и българския народ. Исторически факт е, че България е имала устойчиво държавно управление и е излизала от различни кризи благодарение на аграрната наука, добрата организация на поземлените и човешките ресурси и прилагането на съвременно земеделие.** И главно отговорното отношение ва политическите й мъже за нейния просперитет и бъдеще.

Случаят „Байдън“: Бог да пази Америка и света от Америка!

Петко ПЕТКОВ

След поредицата гафове на сенилния 81-годишен демократичен обитател на Белия дом **Джоузеф Байдън** – разговорите с отдавна починали държавници, бъркането на имената на чужди президенти, като тези на Египет и Мексико, на Украйна и Русия, както и на вицепрезидента **Камала Харис** с политическия му съперник **Доналд Тръмп**, в социалните мрежи се завъртя прелюбопитен видеоклип. Турският всекидневник вестник *„Джумхуриет“/20.7.2024/* публикува коментар с откъс от видеоклипа, на който се вижда, че **Байдън е объркал жена си Джил с чужда блондинка**, която налита да целуне. Тогава обаче се намесва ревнивата му съпруга, обръща го в обратната посока и по този начин спасява положението.

Всичко това се случва само седмица след **неуспешния опит за разстрел на бившия президент Тръмп**, който е фаворит за спечелване на президентските избори в САЩ на 5 ноември 2024 г. За негов късмет **куршумът на 20-годишния стрелец Томас Матю Крукс проби ухото, а не главата му**, която целеше. 24 часа след опита за покушение срещу Тръмп, Байдън „осъди“ стрелбата срещу своя съперник и от Овалния кабинет призова за укротяване на страстите и за национално единство. **Насилието, значи, нямало място в Америка.** За собствения си принос към езика на омразата Байдън не спомена, но у хората, включително поддържниците на Демократическата партия, **остана тежко съмнение за скрито съучастие в това престъпление**. Защото една седмица преди това същият **Джо Байдън беше призовал Тръмп да бъде поставен** *„на прицел“*. Е, поставиха го, но за тяхно съжаление се оказа, че куршум не го лови. Засега не успяха да го убият, но **Орхан Ууроглу** се пошегува от страниците на вестник *„Йеничагъ“/18.7.2024/: „Това да ти бъде обица на ухото, Тръмп!“*

Разбира се, този опит за покушение не е първият, няма да е и последният в *„демократичната“* история на САЩ. **Срещу Байдън такива нападения нямаше.** Може би защото агресивната му политика от Украйна, през Близкия изток, до Корея и Тайван, докара света до ръба на Трета световна война и **осигуряваше обширен пазар за американските оръжейни производители и търговци**. Както и експанзията на американския едър паразитен финансов капитал. **Докато Тръмп обещава да прекрати всички военни конфликти, с което ще засегне много сенчести интереси.** Ето защо тъмните сили, които стояха зад Байдън и вероятно зад опита за атентат срещу Тръмп, няма да оставят последния на мира. Няма да му простят и онези, които хвърлиха милиони долари в предизборната кампания на Байдън, а той ги разочарова два пъти: **първия път с катастрофалното си представяне на дебата с Доналд Тръмп; втория път, като след дълго упорстване обяви, че се оттегля от президентската надпревара** *„в интерес на американските граждани“*. А не поради *„негодие старешко“* или по здравословни причини, като настинката и заразяването си с ковид–19. Байдън препоръча като свой заместник в президентската надпревара **действащия вицепрезидент Камала Харис**, чернокожа американка от тамилско-индийски и ямайски произход. Която като вицепрезидент беше почти незабележима, а като кандидат за президент тепърва ще трябва да печели одобрението на демократите. Късно вечерта на 22 юли тя обяви, че си е осигурила подкрепата на Демократическата партия. Дали това е истина, ще се види на Конгреса на ДП, който ще се проведе на 19-22 август в Чикаго. Според допитване на Асошиейтед прес до делегатите **Харис е спечелила подкрепата на 2500 от 4700-те делегати на конгреса при необходими 1976**. Но ако на конгреса срещу Камала Харис бъде изправен по-обаятелен кандидат, нещата може да се променят. Предстои да се определи и кандидат на ДП за вицепрезидент, както и да се реши какво ще се прави с парите, събрани за кампанията на Байдън. Преди това обаче се намеси Провидението: Байдън се простуди и зарази за трети път с коронавирус и стана съвсем неизбираем. Това заболяване все пак му осигури оправдание за оттеглянето му от президентската надпревара. И докато твърдеше *„Няма да се отървете толкова бързо от мен!“*, натискът на съпартийците му да се оттегли стана неудържим. Редица донори обявиха, че повече няма да финансират кампанията му, и Байдън беше принуден да се предаде. **За него играта приключи.** И както каза говорителката на руското МВнР **Мария Захарова**: *„Ред е на разследването“*. Напомням, че прокурорът, който разследваше Байдън за незаконното изнасяне от Белия дом и съхраняването на класифицирани документи в дома му в Делауер, беше казал, че **той не може да бъде преследван заради напредналата си възраст и отслабналата си памет. За съдебно преследване е стар и безпаметен, но за управление на САЩ е годен!!!** Ами ако в старческото си оглупяване преди края на сегашния си престой в Белия дом заповяда да се използва ядрено оръжие в някой от текущите военни конфликти? Тогава изводът на Мелих Ашък, че Америка е държава, опасна не само за света, а и за собствените си президенти, трябва да се обърне обратно: **Америка под ръководството на изкукуригали особи като Байдън е опасна най-вече за света!** Погледнете какво направиха демократите с кампанията на Байдън и ще се убедите, че не Тръмп, а те са главната заплаха за мира и демокрацията в САЩ и в света. При победа на Тръмп обаче снизхождението, с което Байдън се ползваше пред прокуратурата и съда, може да се изпари. Да не говорим, че може да бъде заставен и да напусне преждевременно Белия дом и да се изправи пред съда. *„Мошеникът Байдън е неспособен и сега за поста. А Камала Харис ще я бия, тя е луда!“* **каза Тръмп.**

> *„Демокрацията, това е да привлечеш на своя страна по-голямата част от глупаците.“*
> *Марк Твен, „Хъкълбери Фин“*

Орхан Ууроглу се пошегува от страниците на вестник *„Йеничагъ“/18.7.2024/: „Това да ти бъде обица на ухото, Тръмп!“*

В Европа и света като цяло се подготвят за *„новото начало“*: **на Доналд Трамп, а не на Делян Пеевски, както е у нас.** Редица европейски лидери побързаха да поздравят Тръмп със спечелването на кандидатпрезидентската номинация на Републиканската партия. Украинският комедиант и президент с отдавна изтекъл мандат **Володимир Зелински** също поздрави Тръмп и се похвали, че е провел с него много полезен разговор относно американската помощ за Украйна. Готов бил, санким, да работи с него и като президент на САЩ. Но фактът, че Зелински заговори за възможно поканване на Русия за участие във втората мирна конференция, както и за възможни преговори с Москва, подсказва, **че се готви да му отрежат кранчето с американската помощ**. Която съвсем не е безвъзмездна, а е един вид кредитиране. А миналата седмица Украйна едва успя да разсрочи изплащането на огромния си външен дълг, като по този начин избягна обявяването на дефолт. В света, в който живеем, безплатно е само сиренцето в капана за мишки.

И докато някои родни *„евроатлантически анализатори“* злорадстваха, че оплаквачите на **Франция** са станали за смях, понеже крайно дясната партия *„Национален сбор“* на **Жордан Бардела и Марин Льо Пен е останала трета,** зад *„Народния фронт“* на **Жан-Люк Меланшон** и партията *„Ренесанс“* на президента **Еманюел Макрон, крайно левият Меланшон обяви, че ще се бори за изваждането на Франция от НАТО. Кой тогава е станал за смях?**

Българският *„политически елит“* също **опита да се подмаже на Тръмп**, изпращайки му приветствени адреси, но част от него не схваща, че вятърът е променил посоката си. Бойко Борисов си спомни отново, че е седял до камината в Белия дом, но забрави какъв лакът изяде от Тръмп, когато се опита да го целуне пред Белия дом. Тръмп не е нито Ангела Меркел, нито Урсула фон дер Лайен, която умира за чужди ласки! Ето защо нашите *„евроатлантически съдружници в престъплението“* трябва да осъзнаят, че **шикалкавенето навън, както и играта на преговори за съставяне на правителство вътре си имат граници**, като последните са определени от народното търпение. Особено когато са осветени от пожарите, опустошаващи селата и горите на България.

Пеевски, който успя да разцепи ДПС и да го превърне от втора в четвърта парламентарна сила, подари *„цели“* два фургона на пострадали от пожара пенсионери във Воден. Той хвали правителството, критикува президента и го призовава да свика КСНС, сякаш говорилнята на *„Дондуков“* ще угаси пожарите. По-добре да беше отишъл да гаси огньове, но откъде тази смелост? **Кирил Петков и Николай Денков решиха да се направят на загрижени за народа, като прелетяха с малък самолет до изпепеленото село Воден.** Но вместо с благодарности и аплодисменти бяха посрещнати от почернените жители с викове: *„Туристи не ни трябват. Махайте се от тук!“* Лицемерието с предизборна цел даде откат! Да се благодарят, че още не са започнали да стрелят по тях!

След като на 22 юли **Кирил Петков, Николай Денков и Божидар Божанов** получиха и веднага върнаха на президента Радев втория мандат, започна трето действие на комедията *„Преговори за правителство“*. То също ще завърши най-вероятно както първите две: с отказ от съставянето на какъвто и да било кабинет. Само че ще бъдат затрити още няколко дни от ценното историческо време на България. След това **за седми път през последните три години** ще гледаме втръсналата ни постановка *„Бай Ганьо прави избори“*. Нищо ново под слънцето! С такива сценаристи, режисьори и актьори – толкова...

Докато накрая зрителите не нахлуят на сцената, не прогонят гастролиращите карагьозчии и не сложат край на бездарните им политико-театрални изпълнения.

Разправата с българския индустриален интелект

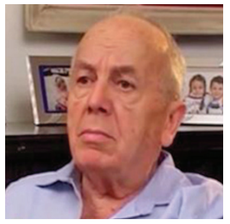

Инж. Иван ПЕХЛИВАНОВ

Продължение от бр. 29

Българският военнопромишлен комплекс води началото си от годините веднага след Освобождението. Оттогава е и първата плеяда българска индустриална интелигенция. **Генерал-майор проф. Симеон Ванков** е с международна известност. Следват го **Стефан Белов, К. Никифоров, Гочо Гочев, ген. Владимир Вазов**, първият български оръжеен конструктор **Димитър Рафаилов**. Сред тях и оръжейникът, по-късно голям български оперен артист, Стефан Македонски. Сред следващите поколения оръжейници е и самолетният конструктор **проф. инж. Цветан Лазаров**.

Непосредствено след Първата световна война победената, териториално ограбена и икономически катастрофирала България намерила сили да построи нови военни заводи и арсенали в Казанлък, Ловеч, Сопот, Карлово за производство на снаряжение, взривни материали, оръжие, дори самолети.

Тези заводи и опитът на специалистите им създадоха основата на военнопромишления комплекс след Втората световна война.

За 4 десетилетия той постигна огромно развитие. Мощностите му се увеличиха стократно, създадени бяха нови продукти и технологии както в традиционните оръжейни направления, така и в съвременни области: бронетанкова техника, специална електроника, оптико-електроника, телекомуникации, телеуправление, радиолокация, УКВ-радиостанции, специално приборостроене, лазерни технологии, металокерамика и твърди сплави, точно леене, хидравлика, пневматика, лагерно производство. Израсна мощна научна база със специалисти в института НИТИ, Казанлък, и към основните военнопромишлени заводи.

Един пример с бронетанковото производство: завод *"Бета"* в Червен бряг, бе построен само за две години. Покритите му площи са над 120 дка. Има уникално оборудване: 4000 и 2500-тонни преси, гилотина за рязане на ламарина с дебелина до 25 мм, линии за газово и лазерно обрязване на метални листове, техника за специални заварки, камери за обемно отгряване на танкови корпуси, кантователи, прибори за контрол, изпитателни стендове и полигони. Произвеждаше бронетранспортьори в ред модификации: универсални, амфибии, спасителни, санитарни, специални защитени срещу газове и радиация, самоходни установки; танкове с оръдия 122 мм, снабдени с наша радио- и оптикоелектроника.

Военнопромишленият комплекс бе изграждан, развиван и ръководен от висококвалифицирани специалисти. Сред тях бяха **инж. Марий Иванов, инж. Пеню Кирацов, ген. инж. Август Кабакчиев, инж. Тончо Чакъров, Лозанов, д-р инж. Пантю Карапантев, инж. Богословов, инж. Точев, инж. Христо Минков, инж. Йордан Цветанов, ген. инж. Георги Ямаков, ген. инж. Борис Тодоров, ген. инж. Даиков, ген. инж. Васил Василев, ген. инж. Иван Кошинов, инж. Васил Тюркеджиев, инж. Минчо Йовчев, ген. инж. Стайков, ген. инж. Александър Александров, инж. Климент Вучев, инж. Илия Гунчев, д-р инж. полк. Георги Пешев, д-р инж. Стефан Дамянов, проф. инж. Евгений Гиндев, ген. инж. Тодор Дончев, инж. Стоян Тодоров, проф. инж. Цветан Семерджиев, Иван Дамянов, ген. инж. Иван Колев.**

Имахме под 0,1 % от световното специално производство. Въпреки този малък дял експортът му носеше годишен валутен доход на България 1 милиард, а в някои години и до 2 милиарда щ. д. Създаваше се **работа на 120 000 души**, спираше вноса и задоволяваше основните нужди на армията. Това показва както ефективността на специалното производство, така и причините за отдавнашните желания и опити на чужди сили да ни изключат от тази сфера.

През 1943-1944 г. англо-американската авиация бомбардира военните ни заводи. След войната ги възстановихме за година–две. Много по-тежки се оказаха днешните „бомбени удари“ на собствените ни управници. Усърдни слуги на чуждестранни господари, те обявиха военната ни промишленост за престъпна, изоставиха традиционни пазари, затвориха десетки заводи, разгониха специалистите, уволниха хиляди работещи и вече подготвят пълното й закриване. **Тези невежи хора дори нямат представа какво рушат!**

Военнопромишленото производство не е обикновено производство. То е синтез от науки, нови технологии, висока производствена култура, ред и дисциплина. Успехите му бяха ярък показател за равнището на националния ни индустриален интелект. Разбиването му ще покаже интелектуалната нищета и продажност на днешните ни управници.

Леката и хранителната индустрии се развиваха слабо поради догми на социализма от съветски тип. След 1965 г. картината бе променена.

• *Заводите „Витоша", София, „Дружба", Варна, в Плевен и в Луковит за мъжки облекла* бяха модернизирани и продукцията им се появи на външните пазари.

• *Заводът за ризи във Видин* по количество и качество на продукцията се нареди сред световните производители и износители.

• *„Яница" - Елхово, „Росица" - Севлиево, „Наталия"* - Стара Загора, даваха качествен и търсен трикотаж. Заводът в Доспат и сега работи само за експорт.

• *Спортните облекла на заводите* в Кърджали, Симеоновград, Попово, Елхово промениха гледката по ски-пистите. Пионерът на българския спортен дизайн Васко Василев израсна в *„Невен"*, Елхово. Закупиха се марки и лицензи от *„Пума", „Адидас", „Виенлайн"*.

• *Заводът в Чепеларе* стана производител на ски *„Атомик"*. До 1980 г. имаше само спортни гуменки. За 3 години, по лицензи от *„Ромика", „Трейнинг", „Адидас"* и *„Пума"* заводите в Благоевград, София, Хаджидимово, Добрич, Хасково стигнаха общо годишно производство 5 милиона чифта маратонки, повече от всички други соцстрани, взети заедно.

• В тази поредица трябва да се включат: *обувки* **от заводите в София, Пловдив, Добрич, Кюстендил, с. Бояново, Елховско,** вкл. по френски и японски лицензи; *куфари и чанти* от заводите в Пловдив и Силистра; *пасмантерия* от заводите в **Ямбол, Първомай и Болярово** по белгийски лицензи; *конопени изделия* от предприятията в **Карлово, Русе и Хасково**; *ленени тъкани* от завода в Самоков; *килими* от заводите в Сливен, Котел и Смолян; *копринени платове и изделия* **от Карлово и Хасково.**

• *Обновиха се старите, появиха се нови пивоварни – „Астика", „Ариана", „Загорка", „Каменица", „Леденика", „Болярка"*.

• *Модернизирани бяха винарските заводи* в Хасково, Търговище, Асеновград, Сливен, Пещера, Перущица, Видинско, Ватовна, Поморие. Вината ни стигнаха до Япония. Започна се производство на българско уиски "Диво козле" в Асеновград, по шотландска технология. Руският пазар ни направи износител № 1 в света на бутилирани вина.

• *Изградиха се нови заводи* за безалкохолни напитки и минерални питейни води. Първи в източните страни започнахме производството на *„Кока-Кола", „Пепси-Кола", „Швепс"*. Заводите за минерални води *„Горна Баня", „Хисаря", „Девин"* въведоха високопроизводителни бутилиращи линии и съвременни пластмасови бутилки.

• *Консерви* – зеленчукови, плодови и месни, произвеждаха десетки заводи в цялата страна. Годишното им производство надхвърли 400 хил. т, 90 % от тях – за експорт.

• *Бялото сирене* се утвърди като качествен продукт, износът му стигна 30 хил. т. годишно – 100 пъти повече от 1939 г. Появиха се *топени сирена, френски сирена „Бри" и „Рокфор", маргарин „Калиакра"* по английски лиценз.

• Започна производство на *детски храни*. Селскостопанската академия на науките създаде технология и *произвеждаше храни за космонавти*.

• Изградиха се малки предприятия за *колбаси* в Садово, Севлиево, София, Ботевград, Видинско и малки квартални хлебопекарни по френска технология.

Тези отрасли бяха развити от стопанските дейци Иван Недев, Дора Белчева, Румен Сербезов, Стоян Жулев, Димитър Ядков, Стоян Киндеков, Петър Петров, Александър Дионисиев, Тодор Тонев, Павел Цветански, Илия Пачев, Жеко Георгиев, Илия Георгиев, проф. Дамянов, проф. Георги Митев, Иван Шипчанов, Велико Ненов, Пантелей Митов, Гено Станчев, Петър Пеев и много други.

Разправата с индустриалния ни интелект започна още от 1990 г.

Изгряваща звезда от БСП, изреден след това няколко други партии, стигнал и до съсипията на *"Кремиковци"*, в присъствието на посланика ни в Москва заявил на члена на Политбюро на КПСС Ал. Яковлев: "*Решили сме да се разделим с кадрите над 35-годишна възраст*". На съвета на Яковлев да помислят, защото това ще лиши България от найопитните специалисти, "*звездата*" отговорил: "*Обмислили сме всичко*".

Заканата бе изпълнена професионално. Технологията на разрушението включваше:

– разгонване на старите специалисти. Трудът и опитът им бяха отречени, изхвърлиха ги, унизиха ги и ги оставиха на мизерно доизживяване;

На стр. 8

Какво ще стане с НАТО?

Разговор на проф. Нима Алкхоршид със Скот Ритър

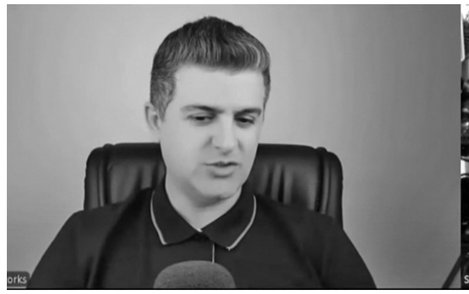

Скот Ритър: - Знаеш какво говори НАТО - за 500-хилядна армия. Но това е смешно. Нямат такава армия. Нямат и войски за бързо реагиране. Устойчивост и логистика – за това трябва да се говори. Не ми говори за живата сила, не ми показвай тези числа.

През 1980 г. Съединените щати имаха най-добрите въоръжени сили в света. Наистина имахме и го правехме трудно. Бяхме обучени, добре екипирани, имахме добри лидери, но все пак трябваше да работим в рамките на реалностите. В Германия имахме четвърт милион военнослужещи. Готови бяхме да прехвърлим още 300 хиляди в рамките на 10 дни, така че можехме да настаним над половин милион американски сухопътни войски за бойни операции като част от обединената структура на НАТО за сдържане на съветско настъпление.

Но нека не говорим за броя на войските или дори за танковете – десетките хиляди танкове. Да поговорим за горивото. Ако имате десетки хиляди танкове, те работят с дизелово гориво. Нужна е още механизирана поддръжка, работеща на бензин. Откъде да се достави горивото?

Не може просто да се качите на танка, да отидете до бензиностанцията и да кажете: „Хей, заредете го“. Трябва да разполагате с горивна база и това да е част от план, който да ни казва от какво имаме нужда. Да имате достатъчно гориво, за да поддържате определено количество техника за определен период от време. Това означава, че се нуждаете от огромни складове за гориво, предназначени само за тази цел. И боеприпаси за половинмилионна армия, готова да встъпи в интензивни бойни действия. За да стреляте със снаряди както никога дотогава.

Откъде да се доставят тези припаси? Нужни са огромни складове за боеприпаси, запаси от гориво, а това означава, че трябва да имате отбранителна промишленост, която да произвежда всичките тези неща. Трябва да имате нефтопреработващи заводи, които да произвеждат допълнителен капацитет горива, които да се складират там.

Но след края на студената война спряхме да се занимаваме с такова свръхпроизводство. Прекомерните мощности са твърде нерентабилни, икономически са неефективни. Така че съкратихме нашите сили, казахме, че в Европа повече няма да има крупномащабни конфликти. Казахме, че се нуждаем само от достатъчно боеприпаси и гориво за конфликти с ограничен период от време. И се адаптирахме към тази доктрина.

Разгърнахме няколко бригади, не дивизии, не корпуси, а бригади. Но имат ли гориво, имат ли боеприпаси? Отговорът е - не, те определено нямат, защото системата вече не е проектирана за такъв свръхкапацитет.

Така че НАТО не може да направи това, което НАТО казва, че иска да направи. Да отговори на т. нар. запаха от Русия.

Проф. Нима Алкхоршид: - Ако погледнете Германия, те намалиха разходите си за Украйна от 8 на 4 милиарда. НАТО не иска да изпраща войски в Украйна, за да ѝ помогнат. В същото време знаем какво представлява украинската армия. Как вижда НАТО края на играта в Украйна сега? Има ли някакъв план?

С. Р.: - Знаеш ли, това е като хазартен играч, който отива в Лас Вегас елегантно облечен, има жетони, с него е красивата му блондинка. Наема хотелска стая. Напръсква се с одеколон. Слага си златния ланец и изглежда наистина готин.

Сяда на игралната маса, започва да хвърля заровете и губи жетоните. Но не си тръгва. Вади кредитната си карта и губи всичко до последния цент.

Блондинката е все още до него. Досега е водил този начин на живот. Но вече е затънал в дългове, кредитните му карти са изчерпани. А той все още се нуждае от блондинката, за да я впечатли.

В даден момент залага златния си ланец за жетони. Отново губи. Продава колата си, макар да изпитва мъка, защото обещал на блондинката да я разходи след играта. Накрая освобождава хотелската си стая, защото не може да плати.

Но той продължава да се държи на положение. Да поддържа илюзии у блондинката. Докато накрая блондинката си тръгва. А той остава без кола, без хотел, без блондинка, без пукнат цент… Ето това е НАТО.

Тази среща на върха беше пародия. За впечатляване на блондинката. Това е всичко. Не искам да обиждам рижите или брюнетките. Говоря за впечатлението.

Понякога използвам аналогии от 80-те и 90-те години на XX век, които днес са политически неприемливи. Но смисълът е, че НАТО се опитва да създаде впечатление сам за себе си. Буквално. Пред единствената публика, която има.

Русия отдавна я няма. Просто не се интересува от НАТО. Последният път, когато Владимир Путин направи голямо изявление или пресконференция за войната в Украйна, беше на пленарното заседание на Международния форум в Санкт Петербург. Започна с дълга реч за руската икономика, за БРИКС и други подобни неща, за това стана дума.

Русия се движи в посоката, изложена на пресконференцията. А всички останали на Запад говорят за Украйна, за Украйна, за Украйна.

Путин говори за икономиката, за това как да се подобрят отношенията в епохата на геополитическите преходи и чак след това говори за войната. Войната при тях е на заден план. Държат я под контрол, побеждават. При тях няма паника.

Украинският президент Володимир Зеленски и нидерландският министър-председател Марк Рюте минават покрай изтребител F-16 в Айндховен, Нидерландия, 20 август 2023 г.

Паниката е в НАТО, защото трябва да произвежда впечатление като сравнението, което направих с блондинката. В основата си НАТО е разрушена институция, с която не зная какво ще се случи. Изправена е пред абсолютен провал. Не мисля, че ще оцелее през това десетилетие. Наистина не мисля, че ще оцелее.

Германия тайно се опитва да прави нещо в Европа. Както казахте, намалява парите, които изпраща на Украйна. Германия трябваше да бъде водеща страна в НАТО за борба с руската заплаха. Олаф Шолц бе толкова решително настроен по този въпрос, че отпусна 100 милиарда евро. Мисля, че миналата година се опита да даде тласък за преобразуване на германските въоръжени сили. Но както вече казах, ако не приведете в ред собствената си къща, тя ще се срути. НАТО е като дом, който не се поддържа. И когато се срути, парите, които мислите, че ще бъдат достатъчни, за да го възстановите, се оказват недостатъчни. Тези 100 милиарда, които Шолц е заделил, се оказват недостатъчни.

За да отстрани гниенето, което е засегнало германските въоръжени сили, Борис Писториус се обърна към германския парламент с искане бюджетът за отбрана да се увеличава с 6 милиарда евро годишно. Но получи 1,2 милиарда евро. Това дори не е инфлация. Така че германските въоръжени сили се съкращават.

Британските въоръжени сили също се свиват. Френските въоръжени сили се свиват по същия начин. Единствената армия, която се разраства, е полската. Това е проблем, защото поляците изграждат армия, която не може самостоятелно да се справи с руснаците. Поляците се тикат напред, вярвайки, че имат подкрепата на НАТО. Но НАТО също се съкращава. Вече казах, че в основата си НАТО е разрушена институция.

Унгария е член на НАТО. Виктор Орбан е лидер в НАТО. Но ги изолират. Кой казва, че в НАТО има единство? Няма, разбира се. Няма единство. Но има дори по-лошо: Турция – основен член на НАТО, иска да се присъедини към БРИКС.

НАТО и Г-7 са свързани, те са едно и също нещо. Едни и същи лица. НАТО и ЕС също са едно и също нещо от гледна точка на европейската икономика, политическите и военните отношения. ЕС обаче отхвърля Турция. Сега Турция се стреми към БРИКС, който е геополитически противовес на Г-7. Как ще се отрази това на НАТО, след като южният ѝ фланг е основен елемент на алианса?

А какво ще стане с Франция, ако има правителство, което може би няма да иска вече да бъде част от военния съвет на НАТО?

Ами старите добри финландци, които положиха клетва да съблюдават вечен неутралитет и да са лоялни. Нарушиха клетвата и сега не са защитени. Осъзнават, че НАТО не може да ги защити, че са сами.

Вижте картата. Финландия има голяма граница с Русия. НАТО казва: разраснахме се, разширихме допирните точки на НАТО с Русия. Ура!

Но финландците се притесняват, от другата страна на границата има много руснаци, имат нужда от помощ. И НАТО провежда голямо учение с 600 войници. Е, това просто е тест. Ще ги дислоцираме в норвежко пристанище. Ще ги прехвърлим през планината. Добре. Но пътят не е много добър. Има тунели. Ако (руснаците) взривят тунелите, войниците няма да могат да тръгнат от пристанището. Не се притеснявайте за това. Имаме проект да изградим инфраструктура през Швеция. Но това е дълго шосе с много мостове. Какво ще стане, ако руснаците ги бомбардират?

Финландците казват: *„Имаме 11 бази“*. Отговарят им: *„Благодарим. Ще трябва да преустроите тези бази за нас“*. *„Но ще трябва да заплатите“*. Отговарят им: *„Не, ние сме част от НАТО“*. Финландците: *„Мислехме, че НАТО трябва да ни помогне“*. *„Не, не, вие трябва да преустроите тези бази“*. *„О, това е много скъпо“*.*„Да, но и нашата икономиката не се справя добре“*.

Финландците: *„Вижте, имаме и друг проблем. Нуждаем се от дървесина. Бойкотирахме руския дървен материал и вече нямаме доставки оттам. Има ли НАТО дървесина?“ „Не, НАТО се нуждае от дървен материал повече от вас.“ „Имаме нужда от войници на НАТО в момента“.„Не, ние ще ви предоставим войници, но…“ „Току-що казахте, че не можете“. „Да, но ние имаме нужда от вас. Изградете базите си във Финландия точно сега…“*

Направихха огромна грешка. Това е гадно. Да си жена в момента е гадно. Да си швед в момента е гадно. Да си в НАТО в момента също е гадно. НАТО, който в момента е фундаментално разбита институция, както и Европейският съюз. Затова просто виждам разпадането на Европа в сегашния ѝ вид. И НАТО е част от този крах.

Н. А.: - Споменахте, че главното на срещата на върха на НАТО бе за преместване на фокуса от Русия към Китай, защо точно сега?

С. Р.: - Не съм съгласен. Това просто е фантазия. Извинявай, довърши твоя въпрос и ще отговоря.

Н. А.: - Добре. В момента медиите съобщават за буря в парламента на Великобритания, казват, че Китай представлявал смъртна заплаха за Обединеното кралство. Свидетели сме как настояват Австралия, Нова Зеландия, Япония и Южна Корея да изпратят сигнал на Китай. Какво ще последва от това?

С. Р.: - Нищо особено. Защо си мислиш, че Китай ще наруши съня си заради Австралия? Всичко, от което Китай се интересува от Австралия, е желязната руда, литият и евентуално някои други полезни изкопаеми.

На стр. 10

От стр. 7

Разправата с българския индустриален интелект

– пропъдени бяха по чужбина специалистите от средното и младото поколение – поради липса на перспектива и заради безработицата;

– срина се възпроизводството на нови специалисти като първо бе съсипана научната и образователната системи;

– изоставени бяха традиционните ни пазари;

– банковата и финансовата системи бяха “*извън релсите*”;

– разпад на националните и регионалните инфраструктури;

– приоритет и господство на дезинформацията, премълчаване на истината.

Ето и примерите:

По данни на БНБ и на Световната банка брутният външен дълг на България в 1989 г. е 9,2 млрд. щ. д. С валутния резерв от 1,38 млрд. щ. д. и с 3 млрд. щ. д. вземания от външни длъжници нетният ни дълг е бил под 5 млрд. щ. д. У нас той бе обявен с цифрата 10,5 млрд. щ. д., после се видя малък на високите етажи на властта и беше преобявен на 12 млрд. щ. д. **Пропиляха резерва за 3 месеца.** Не положиха усилия да съберат вземанията на страната, или поне да ги продадат на външни банки, проявявали интерес. **Даже и при раздутия дълг той е представлявал 227 % от годишния ни валутен приход. Това съотношение за Унгария е било 319 %, а за Полша – 484 %, т. е. България е била в много по-добро положение от тях.** Въпреки това единствено нашите управници го определяха като „*катастрофа*” и обявяха **мораториум, т. е. фалит на държавата.**

Наш премиер при посещение в чужбина каза, че България преди Втората световна война хранила Германия и дори 530-милионната Европа. Официалната статистика от тези години показва, че износът ни в 1940 г. е бил най-голям от началото на века. През тази успешна година сме изнесли 599 хил. т храни, от които 46,4 % в Германия. Следователно всеки германец е получил от България 10 грама храни дневно. На останалите европейци сме дали храни 2 грама дневно. Пшеница сме изнесли в 5 страни, най-много в Италия, с което сме осигурили на всеки италианец по 1,2 кг зърно годишно. От ябълките ни всеки немец е получил по една годишно. Сирене сме изнесли само във Франция – 46 т, т.е. по 1 грам на французин. **Ето това е пример за безогледна дезинформация!**

В същото време се премълчават важни факти.

За десетилетието 1980-1989 г. сме имали следния износ: 700 хиляди кари – в 62 страни; 64 хиляди металообработващи машини – в 59 страни; 1,24 млн. електротелфери – в 54 страни; 14 млн. електромотори – в 49 страни; 5,5 млн. акумулатори – в 30 страни; 131 млн. лагери – в 31 страни; 4 млн. т метали – в 34 страни; 17,3 млн. чифта кожени обувки – в 22 страни, 264 млн. м памучни тъкани – в 47 страни; 8,3 млн. м вълнени тъкани – в 32 страни; 8,5 млн. м копринени тъкани – в 30 страни; 223 хил. т сирене – в 25 страни; 1,7 млн. т зеленчуци и консерви – в 59 страни; 1,7 млн. т компоти и конфитюри – в 46 страни; 1,09 млрд. л бутилирано вино – в 53 страни, лекарства за 4,2 млрд. щ. д. – в 90 страни, козметика за 1,5 млрд. щ. д. – в 47 страни. **От изброените между 7 и 13 страни са и тогавашни членки на Европейския съюз! Износът ни е бил почти равен на турския и гръцкия взети заедно!**

Индустриалните специалисти коварно се представят като закостенели, слепи привърженици на “*живковизма*”, неразбиращи новото. Използвана бе специфичната им особеност, че индустриалците не владеят политическите пируети.

Истината беше друга: индустриалната интелигенция първа осъзна нуждата и нейни бяха началните стъпки към съвременни промени:

• *Още през 1962 г. инж. Пантю Карапантев създаде “Балканкар”*, най-динамичният и модерен индустриален комплекс, не само в източноевропейските страни;

• *Пак той изгради в 1966 г. в Ловеч предприятие*, свързано с италианския гигант „*Фиат*” за монтаж на леки автомобили;

• *В 1967 г. генерал инж. Георги Ямаков* построи в Пловдив предприятие за френски коли *“Рено”*. За 3 години у нас се появиха 10 хиляди леки автомобили „*Булгар Рено*” и „*Фиат*”. В 1971 г. мощностите бяха закрити под външен натиск.

• *Инж. Георги Георгиев в 1967 г.* подготви създаването на смесена българо-японска корабостроителна фирма във Варна. Външни и наши бюрократи спряха начинанието, Георгиев бе държан 6 месеца под домашен арест.

• *През 60-те години Георги Найденов и инж. Тончо Михайлов* сключиха договор с „*Кока-Кола*”, България първа от източноевропейските страни започна производство. Скоро и двамата бяха уволнени, Найденов влезе в затвора.

• *По инициатива на специалистите ни* имахме най-много закупени западни лицензи в рамките на СИВ, в т. ч. от „*Перкинс*”, „*АЕГ*”, „*Бош*”, „*Плеси*”, „*Варта*”, „*Хлорайт*”, „*Линде*”, „*Брокхаус*”, „*Шалтбау*”, „*Цандрадфабрик*”, „*Шльойман*”, „*Шверте*”, „*Кесбоер-Сетра*”, *CSF*, „*Хьост*”, „*Атомик*”,„*Адидас*”,„*Пума*”,„*Ромика*”, „*Кока-Кола*”, „*Пепси-Кола*”, „*Морандо*”, „*Келер*”, японски, шведски и други фирми.

• *През 80-те години* **първи в соцсистемата започнахме изграждането на малки и средни предприятия без централизирано държавно планиране и финансиране.**

Единствено ние закупихме индустриални мощности в Германия и Австрия. Според деформираното мислене на чужди и наши политици и икономисти това било престъпление.

Предложенията ни за конкуренцията, риска, финансовия фалит, отпадане на валутния монопол при условията на държавна собственост не бяха приети.

Ярък е случаят с Горбачов. На 16 октомври 1987 г. той каза на Тодор Живков: *“Около вас има хора с прозападна ориентация. Вие трябва да го знаете! Във вашето обкръжение има хора, които смятат, че трябва да вземат технологии от ФРГ, от Запада. Такива разговори ни безпокоят! И ако около Вас има хора, които дори само си мислят за “мини-ФРГ” и “мини-Япония”, не трябва да ги държите повече близо до вас!”*

Това беше заповед на първовжреца на съветската идеология и политика за разправа с индустриалната ни интелигенция. От Политбюро на БКП после изхвърчаха двама специалисти…

Само след 3 години Горбачов, българските му наместници и кръжащите около тях идеолози, философи, политикономисти и медийни играчи се преустроиха по невероятен начин като „*антикомунисти*”. **Те, които отричаха и отхвърляха инициативите ни за връзки със западни производители, сега обвиниха индустриалната ни интелигенция в закостенялост, разгониха я и сринаха цялата ни икономика.**

Животът се оказа безкрайно сложен. **Горбачов днес е жалка фигурка.** Някои от последователите му у нас ги застигна фатална съдба. **Индустриалното производство падна под 40 % от това през 1989 г.** Разрушени са стотици заводи, изчезнаха цели отрасли.

Истинските причини за тази всеобхватна разруха стават все по-ясни. Зад сините и червени мечти за „*промяна*”, зад политическите страсти вече прозират интересите и на световните сили, целите им са вече видими – да прекроят света в началните десетилетия на нашия 21 век, да извършат непознато досега в човешката история разделение на хората на малцина свръхбогати и огромна беднота, която затъва във все повече мизерия и физическо и морално израждане. И да ги подпомогнат местните елити, вече видяхме с какви средства и как бе направено на собствения си гръб.

Разбиването на индустриалния ни интелект

бе извършено във време, когато се решава съдбата на България за десетилетия, а може би и завинаги. Това не беше случайно. Изпълнителите получиха задача, под прикритието на мъгляви слова за „*промени*”, за „*нови ориентири*”, за „*глобален свят*”, за света като глобално “*село*”, да пропъдят българската промишленост от международните пазари и да я ликвидират.

Индустриалните интелектуалци естествено нямаха място в извършването на подобен процес. Защото строгите изисквания на производството и прецизността на точните науки възпитават взискателност, самодисциплина, обективност, категоричност, недопускане на низкопоклонничество и най-вече – възпитават във вътрешна чистота. **Хора с такива качества нямаше как да допуснат разрухата.**

Само българските индустриалци можеха да поведат икономиката ни по сложните пътища на истински промени.

И затова първо се разправиха с тях!

НЕОЛИБЕРАЛНИЯТ ВОЛУНТАРИЗЪМ

Финансовият елит, световната икономическа и политическа криза. Последствия

Продължение от бр. 29

1.3. Глобална хаотизация и икономически реформи

Александър ГОЧЕВ

В средните векове е имало мнение, **че ако затворите в сандък мръсно бельо и зърна, то там ще се самозародят мишки**. Възниква въпросът къде и какво са сложили **хуситите в Йемен, че там са се самозародили свързхзвукови ракети**. А сега си представете, че някакъв фронт, да го наречем формално "*Фронт за освобождение на Западна Африка*", слага нещо някъде **и в резултат там се самозараждат свързхзвукови ракети**, които могат да достигат до Гибралтар. А може и до някои други места.

Ето ви и тактиката "*всеки против всеки*" на по-глобално ниво, **когато е невъзможно договаряне с когото и да било и за каквото и да било. Нито с Европа, нито с Вашингтон, нито с Иран, нито с Китай, нито с Русия, като и самите изброени не могат да се договорят помежду си. И в такава ситуация най-неочаквано започват да летят ракети.**

Хазин не вярва в Трета световна атомна война, но смята, че малка война в Европа може да се организира. Русия вече участва в такава война в момента на своя бивша територия. **Една от причините беше, че в Украйна с поддръжката на Запада се** "*самозародиха*" **ракети, които можеха да достигнат до Москва само за няколко минути.**

Нищо чудно у споменатия по-горе "*Фронт за освобождение на Западна Африка*" да се появят приятели. Забранено е да се продава петрол на нормална цена, но за ракети няма забрана. Нищо чудно, след като старата глобална система на правилата престава да работи. **Алтернатива няма и всеки решава да се оправя сам. Както може.**

Наскоро се анонсира идеята, че Русия може да въоръжи врагове на Запада с далекобойни ракети в отговор на възможността Украйна да атакува с подобни ракети райони дълбоко в Русия. Путин открито заяви, че истинският враг на Русия е обединеният Запад, а не Украйна: не става дума, че те подкрепят наш враг – те са нашият враг.

В най-личен **план в хаотичната ситуация от рода на описаната по-горе се обърнете към семейството си и и не се въвличайте в разни истории. Човек не може да предсказва какво ще стане в подобен хаос.** Например много хора напоследък се заселват в Москва - от Германия, Франция, дори от САЩ. Защото са умни (според Хазин). Или пък на село.

Икономически реформи не се провеждат в международен вакуум. **САЩ нямат пари за НАТО, нямат пари за ЕС и съвсем нямат за Източна Европа.**

За Европейския съюз официалните данни показват 6-7% спад на индустриалната продукция, като реалният спад най-вероятно е 10-12%, което означава деиндустриализация, катастрофа. Там в момента поддържат стандарта на живот с механизми за субсидиране, но тъй като не е възможно държавният дълг да се увеличава безкрайно, в един момент този механизъм ще спре да работи и тогава ще има рязък спад на стандарта на живот. И тъй като в повечето страни в рамките на сегашния икономически модел **70-80 процента от БВП се падат на вътрешна индивидуална активност, БВП веднага пада.**

Например стандартът на живот **в Англия е вече по-нисък от този в Испания и Португалия** - там става дума направо за катастрофа. Вече е пределно ясно, че Европейският съюз няма как да бъде сред победителите.

Засега още не е определена конфигурацията от държави, които ще са отговорни за това какво ще става в Източна Европа след завършване на войната в Украйна (очаква се активирането на Полша, Унгария, Румъния поради исторически обосновани от тях претенции). Очертава се вариант Русия да бъде натоварена да оправя очаквания хаос там, т. е. да бъде блокирана като реален противник на Запада, като й се предостави проблем за предъвкване, което може да продължи десетилетия.

САЩ вече обявиха ултиматум на китайския прозападен елит – ако искате повече пари от нас, а вие ще ги получите (позволено е да продавате у нас ширпотреба), но само ако свалите Си и престанете да правите Китай самостоятелен силов център. А китайците обичат парите, това е известно. По тази причина се смята, че вътрешното напрежение в китайския истеблишмънт е силно нараснало.

В САЩ няма вече политици, има само мениджъри от среден ранг. В Англия има политици от по-старото поколение и вероятно след изборите там ще почнат да се договарят с руснаците, може би даже с подкрепата на краля. Не е за изключване фактът, че нова стратегическата линия на Запада като цяло ще се започне от Англия - с нова политика спрямо Русия. В този аспект конкурент на Англия е Ватиканът, който днес има по-отворена политика **към Русия (интелектуални контакти). За диалог с Русия американците не са дозрели.**

САЩ и концентрацията на капитала

При идването на Рузвелт на власт през 1933 г. държавният бюджет на САЩ е бил равен на богатството на едно от десетте най-богати американски семейства. През 1945-а, в годината на неговата смърт, държавният бюджет е бил сравним по обем със сумарното богатство на тези семейства, т. е. държавата би могла да се разправи с **кое да е от тези семейства без проблеми. Те биха могли да противодействат само ако се обединят, което е невероятно, имайки предвид вечни конкурентни противоречия.**

Алтернативно САЩ в продължение на десетилетия са създавали система, която да няма конкурент по отношение на концентрация на капитала. Последният унищожен такъв конкурент със сравним потенциал беше СССР. Днес Бретънуудската система няма конкурент, **който да разполага даже с близък паричен ресурс, което прави безмислено всяко противопоставяне на такова едно финансово чудовище.** Най-добрата тактика е **да не му се пречи, като се остави да се разпадне под собствената си финансова тежест. Кога може да стане това, не е ясно, но процесът е започнал.**

Великобритания например се опитва да представи Русия като възможен противник на колективния Запад, но едва ли Путин, продемонстрирал това на последния икономически форум в Петербург, отхвърляйки агресивните идеи, предложени от Сергей Караганов, ще налапа тази въдица. Добър пример е **Иран, който търпеливо изчака двадесетина години и получи** блокираните от САЩ милиарди. Заедно с лихвите.

Правилната стратегия е да не се пречи и да не се помага на саморазрушаването на сградата с прогнили основи, за чийто ремонт няма ресурс.

Абстрахирайки се от военната компонента, **инструментът, който днес осигурява световната хегемония на САЩ, се владее от световния финансов елит.** До определен момент интересите на САЩ и на световния финансов елит съвпадаха. По-късно финансовият елит, за да запази властта си, започва да създава проблеми на САЩ. Ситуацията днес е такава, че САЩ практически са окупирани от световния финансов елит. Това не е стандартната окупация, при която армията на една страна окупира друга. Това става по линията, известна още от 18 век: "Позволете ми да печатам пари и за мене няма значение кой оглавява правителството."

Резултатът в САЩ е следният: за две години ръстът на отбранителната индустрия е нулев, всичко останало, според официалните данни, пада с 2 процента на година. В действителност, ако се направи добре сметката, става дума за спад от 5–6 процента на година, като ситуацията е подобна в целия свят.

Индустриалната продукция намалява, защото никой не инвестира в нея, като цялата световна индустрия работи точно под прага на рентабилността. Логиката, за да получите този резултат, е много проста: увеличаваме капитализацията, теглите нови заеми, с които компенсирате дълга, като същевременно влагате всички финансови активи на финансовите пазари, където печалбата е по-висока. При такъв подход се налага да се откажете от много дейности, например отлагате рутинни ремонти и например започват да деарилират влакове (като в САЩ) плюс други подобни неприятности. Така е беше например в СССР в средата и края на 80-те години.

Възможно е да затворите американския пазар за високотехнологични китайски стоки, но е невъзможно да затворите останалия свят за тях: китайските стоки са 2-3 пъти по-евтини. **ИЗХОДЪТ ЗА САЩ Е ЕДИНСТВЕН**

– ПАЗАРИТЕ В СВЕТА ДА СЕ ОКУПИРАТ СИЛОВО,

за да не се пускат там китайски стоки. Там ще се продават американски високотехнологични стоки, което означава, че става дума за страни, които имат развита средна класа - хора с достатъчно пари. **В същото време вносът на високотехнологични китайски стоки (ширпотреба) в САЩ се запазва, защото в противен случай стандартът на американците ще падне и ще започнат да гласуват неправилно. Внос в САЩ на високотехнологична китайска продукция (електроника) се блокира. Като вариант имаше опит да се блокира производството на микроелектроника в Китай, но КНР направи свой собствен скенер за производство на микрочипове - все още не с размер 4 нанометра, но вече 18, и това е достатъчно.**

Друг ход на финансовите пирати беше следният: Международният валутен фонд даде заповед централните банки на развиващите се страни да девалвират националните валути. **Русия например загуби 200 милиарда долара през 2014 г. след обявената от Елвира Набиулина девалвация на рублата (2 пъти). Китай загуби значително повече, около 2 трилиона долара. Това е само пример за повсеместни загуби в полза на САЩ, но и този ресурс се изчерпа след две години.**

Последва **разкриването на информация за британските офшорни банкови сметки, като активите на легалните бяха практически равни с тези на нелегалните влогове.** Да не говорим за полулегалните. В резултат през 2017-18 г. лихвата на не съвсем легалните долари падна от 100 до 7. **Т. е. появи се възможност да се донапечатат много нови легални долари.**

Друг проблем на САЩ е липсата на икономисти, които могат да се справят с очерталата се кризисна ситуация. Такива има, но те са над 70 и повече години - кастрофално състояние поради производство изключително на неолиберални икономисти в американските университети след 1975 година. **Икономисти на възраст под 70 години в САЩ са неспособни да мислят извън рамките на неолиберална модел, считан за единствено и непоколебимо правилен. Каквото и да става!**

Въпрос: *На кого бихте се доверили политически да реши споменатия икономически проблем - на Тръмп или на Байдън?* **Отговор:** *На когото и да поверите задачата, 50% от населението на САЩ ще направи всичко възможно решението да се провали. Сами ще си пречат – едните против другите, това е и цялата тактика. Възможността "нито единият, нито другият" е също вероятен вариант: единият ще изчезне, а другият се оттегля на подходящо за възрастта му място. Същността на проблема обаче си остава.*

РУСИЯ – проблеми и надежди

Икономиката на Русия днес има **многоотраслов капиталистически характер с много силни социалистически нюанси** с идеята **под държавен контрол да минат най-важните отрасли – инфраструктурата и полезните изкопаеми.** Главен външнополитически успех на Путин е, че успя да осъществи стратегическо превключване - **вместо Русия главен противник на САЩ е вече Китай.**

Проблем номер едно в момента за Русия е **победа на украинския фронт - всичко останало остава на втора линия: икономика, образование, здравеопазване**. Това се подкрепя от факта, че последните правителствени промени засегнаха само Министерството на отбраната. За успех във военната операция е необходимо установяване на ред вътре в страната поради очерталите се тенденции за създаване на безредици:

-Налице е активизиране на ювеналното законодателство, настройващо нормалните семейства срещу правителството.

-Активизира се корупцията на средно ниво: крадат като за последно, и то с двете ръце. Ясно е, че краденето е за последно, само не е ясно къде смятат да бягат и как ще запазят накраденото.

-Активизира се разпалването на междунационални конфликти (терористи, прикриващи се с исляма), организирани от хора, които не са мюсюлмани.

- Особен проблем е това, че **голяма част от руската технологическа инфраструктура (енергетика, вода и канализация, телефони и др.) се управлява от западни микропроцесори,** които се контролират чрез спътници, т. е. изключването на тази космическа връзка е еквивалентно на започване на война.

Започва процес на индустриализация на Русия (отказ от модела на Чубайс), като страната ще разчита само на своите собствени сили *(заявление на Путин)*. Такива сили има – достатъчно е да се отбележи, че финансирането (монетизацията) на икономиката на Русия в момента е 2 пъти под нормата. **При отказ от либералната политика за сметка на национално ориентирана за 5 до 8 години БВП може да нарасне 2.5 пъти. За сравнение - БВП на САЩ и Китай са силно раздути (поради висока капитализация на фиктивни активи), като след кризата там се очаква реалният БВП да се съкрати двойно поради държавни дотации, които са 25% от БВП. САЩ има 15 трилиона долара БВП, половината са 7.5 трилиона. БВП на Китай е 16 трилиона, половината са 8 трилиона. БВП на Русия е 8.5 трилиона.**

Основна пречка за индустриализацията на Русия се явява нейната финансово-икономическа пета колона. Уволнението на главни нейни представители (Набиулина, Силуянов и др.) в момента би се възприело от Запада като преминаване на червена линия, т. е. еквивалентно на обявяване на война, което може да доведеде до прекъсване на споменатите по-горе космически връзки. В това направление **се допуска само замяна на прозападни кадри с други прозападни**. Във всеки случай **Руската централна банка** няма повече оправдания, като се налага да си признае, че поема цялата отговорност за девалвирането на рублата (обяснението, че са виновни външни сили, вече не работи).

Русия притежава наймощната армия в света – факт, признат от всички. Това съвсем не е малък фактор при оформянето на Евразийската зона, в която влизат Иран, Турция и арабският свят. Трябва да се отбележи фактът, че половината от елита на Иран са азербайджанци. Лидер в тази евразийска зона е не Турция, а Русия.

От стр. 9

Какво ще стане с НАТО?

Китай иска да установи икономически отношения с Австралия. Как смяташ, че китайските военни ще си нарушат съня заради австралийските военни? Съвсем не. Австралийците въобще нямат военни. Преди имаха подводници, но се отърваха от тях. Не знаем какво предстои. Все още нямат достатъчно моряци.

За Нова Зеландия – имам предвид славната военноморска новозеландска флота. 16 кораба да заплашват Китай? Армията на Нова Зеландия да заплаша Китай? Военновъздушните сили на Нова Зеландия да заплашват Китай?

Южна Корея? Това е друг проблем. Но Южна Корея не заплаша Китай, тя се страхува от Китай. Същото е и с Япония. Япония не заплаша Китай. Япония се притеснява от Китай.

Така че сега НАТО казва: ние искаме да създадем отношения с вас (Тихоокеанския район). Страните от района казват - добре, какво означава това? Това означава, че трябва да произвеждате военно оборудване и да го пращате в Украйна. Южна Корея казва: *„Добре, но какво ще получим ние от това?“ „Ще ви изпратим германски кораб“. „Немски кораб? И какво ще прави тук?“ „Той ще осъществява тренировъчни учения заедно с вас“. „Но как това ще ни помогне?“ „Германският кораб – това е НАТО. Когато започне войната срещу Китай, този кораб ще бъде потопен“. „А къде е останалата част от немския военноморски флот?“ „О, няма да има германски флот. Получавате германски кораб като символично присъствие“.*

Може да получат френски самолет за военноморско разузнаване, но Франция е далеч. Франция дори не може да изпрати войски в Украйна, която е близо до нея. Смешно е. Но това е политическата позиция. И не означава нищо. Току-що казах, че НАТО не може да изпълни изискванията за отбраната на Европа. И сега НАТО по някакъв начин ще разширява присъствието си в Тихия океан. Ще показва мускули, които няма. Ще създава отношения, наречени Индо-тихоокеанската четворка, които са само на хартия.

Това е крайна глупост, акт на отчаяние от страна на НАТО. Да покаже, че е значима. Но това е еднопосочна улица. Всичко, което искат, е японско оръжие. И въобще не мислят да подпомагат Юга.

Корея и Япония са приоритет на Съединените щати. Но сега имат проблем. Щатите съвсем наскоро интегрираха Южна Корея в плановете си за ядрена война.

Така че сега в допълнение към забележителното понижаване на прага на използване на ядрени оръжия в Европа ние също понижаваме прага за използване на ядрени оръжия в Тихия океан. Но това е всичко. Разширяването на НАТО в Тихия океан съществува само в съзнанието на истинските луди.

Хората с познания на Запада, които са отчаяни, се нуждаят от помощ от някъде другаде, защото Европа не може да се справи. Току-що ви казах, че производственият капацитет на европейската отбранителна промишленост не може да отговори на нуждите на Украйна; че НАТО отчаяно се нуждае от Южна Корея за снабдяване на Украйна; и че това само по себе си ще създаде геополитически проблем.

И така, знаеш защо на НАТО е нужна Южна Корея. Може би не съвсем знаеш, че Русия сега подпомага изграждането на севернокорейския потенциал. А НАТО не е на себе си, защото Северна Корея – поне теоретично, изпраща оръжия и боеприпаси на Русия за конфликта в Украйна. Затова иска да компенсира чрез включване на Южна Корея. Това ще затрудни живота на Южна Корея, но в това се състои проблемът на НАТО. Защото НАТО не решава нищо. Само създава проблеми. Това е всичко, което има в него.

Всеки път, когато се докосне до нещо, то получава рак, който го разяжда, унищожавайки също и НАТО. Докосването до Южна Корея, до Австралия, Нова Зеландия и Япония само ще ускори тяхната гибел. Освен ако не се очистят от раковото образуване.

21.7.2024,
https://www.youtube.com/watch?v=DlnOmndtHrE

Превод: д-р Радко Ханджиев

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Александър ГОЧЕВ
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
Акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
Акад. Николай ХАЙТОВ
Ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт", София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF

Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 60 машинописни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 26.07. в 13 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 12 до 15 часа
ISSN 1310-8492

Патриарх Даниил:

„Господ е пълнота на пълнотите“

Нина ЛАМБОВА

Пропагандата срещу новия ни патриарх беше толкова очевидна още в първите минути, че се радвам, че благодарение на това, че не следя официалните медии и не гледам телевизия, успявам да мисля самостоятелно и да не попадна в капана на санитарната ѝ цел.

Може би щях да подмина новината за новия патриарх, но пак заради натрапените с пропагандата негативи срещу него наострих внимание - потърсих информация в монашеските среди, изслушах едно негово изказване и сравних това с **реакциите на медиите и Вселенския патриарх**.

Последният от изброените, **Вартоломей I Константинополски, избягал и не се появил на тържествената света литургия в патриаршеската катедрала** *„Св. Александър Невски“*, която била отслужена от новоизбрания български патриарх Даниил. Така беше отразено от медиите. Дали е избягал или е бил нежелан - не мога да преценя.

Държавният протокол дори изостави новоизбрания патриарх и не го посрещна за церемонията, а го остави на медиите, без той да е наясно какво следва. БТВ е била медията, изпратена да отрази избора на Врачанския митрополит Григорий, но както тя, така и останалите, които са били почти сигурни в този резултат и го *„помпаха“* от студията си бяха изненадани неприятно.

Вартоломей (избягалият от светата литургия) е 270-ият Вселенски патриарх и архиепископ на Константинопол учил в Халкинската семинария, Мюнхенския университет, Папския източен институт. Неговото присъствие трябваше да легитимира зависимостта на Българската патриаршия от Константинополската или поне да създаде съмнение в автокефалията на българската църква чрез *„белязването“* **ѝ към групата на всички, които трябва да дадат** *„томос“* на *„Украинската църква“*.

И това НЕ стана с избора на новия ни патриарх. Всички надежди на *„папофилите“* **бяха попарени**. Казано на по-цивилен език, **монашеското съсловие, което е дало обет за девство, безбрачие, послушание и строго спазва канона победи църковното, което е по-близо до светската власт, политиката и дори си позволяваше да раздава титлите** *„архонт“* **на хора, които, меко казано, НЕ са безупречни в своя морал и бизнес**. Българската православна църква – Българска патриаршия е автокефална *„поместна източноправославна църква“*. **Признатият ѝ през 927 г. ранг на патриаршия я прави първата патриаршия след античните в Рим, Константинопол, Александрия, Антиохия и Йерусалим и най-старата** *„народностна църква“* **в Европа.**

Тя беше една от 4-те от общо 14-те взаимнопризнати поместни православни църкви, която НЕ УВАЖИ организирания и проведен от Вартоломей всеправославен събор (за първи път от 17-и век насам), през юни 2016 г. в Колимвари (о-в Крит, Гърция). Вартоломей използва за себе си *„Пръв сред равни“* **- Принципат (на латински: Principat) - условен термин в историческата литература за обозначаване на установената форма на държавно управление в Древен Рим в периода на ранната Римска империя, нещо което НЕ е характерно за българския църковен език.**

Преди да се *„ослушам“* за тази информация, сякаш интуитивно бях настроена да отхвърля пропагандата, но думите на новия ни Патриарх го затвърдиха окончателно.

Не зная дали е от високосната година, в която и двамата сме родени, дали е от това, че епохата ни е белязала с толкова голямо уважение към СВОБОДАТА, ЛЮБОВТА и ДОСТОЙНСТВОТО, или дали защото този човек е роден в магичните Родопи на Орфей, побеждаващ триглавия змей не с меч, а с песен, но в думите, които чух от него, аз открих надежда, вяра и смисъл в избора му.

Силно се надявам да не греша и именно той да е този, който с мъдрото си слово да разбива всички външни вмешателства и да пази народа ни от деморализацията, която му се налага насилствено. **Не беше споменато от медиите, че ръцете на монаха са напукани, защото в последните 20 години той не спира да ги използва за поправки на покриви и строителство на манастир.**

Успяха да ни наложат деморализацията за 30 г., затова обратния процес ще отнеме поне 50 г., но все някога трябва да започне.

Ето и думите на Българския Патриарх Даниил, които ме накараха да изпитам надежда и вяра:

„Бог може всичко да направи, но ни е дал толкова високо ДОСТОЙНСТВО... сътворил ни е по свой образ, дал ни е възможност да имаме БОЖЕСТВЕНО ДОСТОЙНСТВО. Един от атрибутите на това божествено достойнство това е НАШАТА СВОБОДА. ЛЮБОВТА МУ да се прояви, да се усвоява, да живеем в любовта само когато ДОБРОВОЛНО Я ПРОЯВЯВАМЕ. Ако бяхме едни МАШИНИ, нищо не би му струвало да ни спаси, но без нашето участие някак си това не е възможно. Господ е пълнота на пълнотите. Ние сме тези, които имаме липси. Постоим няколко часа и оглеждаем. Ако не отидем до магазина... Кому е нужно да потърсим храна - на нас. Дори да имаме пълната материална задоволеност в нещата... пак имаме липси, пак има глад. Ако не можем, примерно, да гледаме на чуждия успех, да му се зарадваме, а ни смущава чуждия успех и завистта, себелюбието ни смущават, не може да има МИР. Не може да има ЩАСТИЕ. Ние се нуждаем от някаква промяна в нас.“

Някои политически и либерално *„наклонени“* **вече знаят какво ги очаква с избора на новия ни патриарх и вероятно се мобилизират да му създават трудности, но аз се надявам, както сега виждаме, така и за в бъдеще да видим, че когато Бог е поруган, той се проявява в своята справедливост към всички, според делата им!**

България е гладна просякиня

Ивайло БАЛАБАНОВ

Момчета, знам, че вече ви дотегна
и хлябът сух, и голата ракия,
и тежкото небе на тази бедна
страна, в която няма прокопсия....

Великите ѝ царски идеали
днес вече са митичен архаизъм.
България търгува със парцали
от раклата на своя комунизъм.

България е гладна просякиня.
С душа поциганена, необута,
тя проси чуждоземна милостиня
по пътя между Лондон и Калкута.

Честта е болна, съвеста пияна,
а ореолите – алъш-вериши
и луд е, който плаче с Дебелянов
по някакави си белоцветни вишни.

Със страшна сила днес от небесата
виси един въпрос полуобесен:
Кажете ми къде е свободата
от синята ни ноемврийска есен?

Защо пирува с разни богаташи
и хитреци, дошли на власт и мода,
с дрогясали бандюги и апаши...
Защо е с тях? Защо не е с народа?

Момчета, знам, че е нахалост туй, че
скърбим за свобода и бели вишни.
В земята на Васил Иванов Кунчев
днес всички романтици са излишни.

Но да запеем, дявол да го вземе,
със мъжки глас във тази нощ безродна
и нека екне – като в турско време,
„Къде си, вярна ти, любов народна?“

В памет на поета, починал на 20 юли 2021г.
Светла да е паметта му!